

TELEGRAFUL ROMANU

Nr. 93. ANUL XIV.

Telegraful este de două ori pe săptămână: joi și Duminică. — Prenumeratia se face în Sabiu la expediția foieșilor pe afara la cor. poste, cu bani gata prim scisorii francate, adresate către expediția. Pretul prenumerării pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. iar pe o jumătate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pen-

tru provinciile din Monarhia pe unu an 8. fl. era pe jumătate de anu 4. fl. v. a. Pentru princ. și teritoriile străine pe anu 12. fl. pe 1/2 anu. 6 fl. v. a.

Sabiu, în 24 Nov. (6 Dec.) 1866.

Afaceri bisericești.

In nr. 42 și 43 ai foieșilor noștri împartășim în estrasul cuvantărilor Esc. Sele P. Arhiepiscop și Mitropolit Andrei u Bar. de Siauguna, rostită cu ocazia tinerei Sinodului arhiecrești și a inaugurării Consistoriului apelatorialu. Acum aflăm de oportună a le reproduce în totă extinderea loru.

Cuvantarea,

cu carea Excelența Sa, Domnul Arhiepiscop și Metropolit Andrei Baronu de Siauguna au inaugurat Consistoriul apelatorialu metropolitanu în Sabiu în 19 Mai 1866.

(Continuare și capitolu din nr. tr.)

Casatoria în biserică năstră este taina după cuvintele Apostolului, care au disu Efesenilor: ca casatoria este taina mare, și acătoare o dice de Christosu și de biserică. Efes. capu V. versu 32. Cuvintele aceste ale Apostolului se deslușesc cu alte premergătoare cuvinte, și adecă invatia Apostolului iacolo pe Efesenii, ca precum biserică se supune lui Christosu, și și muierile se supun barbatilor sei, și precum Christosu iubesc biserică, și suntu datori barbatii să iubesc muierile loru c. V. st. 24—25.

Legislația bisericăsca dela începutulu ei pâna astăzi, n'au incetat a avea înaintea ochiloru aceste cuvinte ale Apostolului și în intileșulu acesta a aduce canone; dar nici administratiile bisericăsce nu au lipsit a sustine pâna în dileto năstră aceste canone aduse pe basea cuvintelor apostolesci, cu atâtua mai multu, căci Christosu au invetiatu, „ca Ddieu dela începutu au făcutu barbat și muiere Mat. c. 19 v. 4. și ierăsi „ce au impreunat Ddieu, aceea omulu sa nu despartă“ Mat. c. 19 v. 6. Iara despre legatură a celoru casatoriti au invetiatu Christosu: că oră cine va lasă muierea sea fără numai din pricina curviei, și va luă altă, o precurvescă. Mat. 19, 9. Apoi Apostolulu povetuiă pre Evrei dicendu-le; că „einstita este casatoria intru tōte și patulu nespurcatu. iara pre curvari și adulterii va judecă Ddieu.“ Evr. 13. 4.

Frumoasa și binecuvantata este și acea invetiatura, carea Apostolulu o da Efesenilor și prin Efesenii tuturor creștinilor în privința referinței și a buniei ordine între casatoriti, candu dice: „Muieri! plecatival barbatiloru vostru că Domnului, ... și precum barbatul este capu muierii; și Christosu este capu bisericăi; și precum biserică se supune lui Christosu și muierile barbatiloru sei intru tōte; barbatiloru! iubitiva muierile vostre, precum și Christosu au iubită biserică și pre sine s'a datu pentru dens'a; ... și suntu datori barbatii să-si iubescă muierile sele, că și tropurile sele, căci celu ce-si iubescă muierea, acela pre sine se iubesc; ... pentru aceea va lasă omulu pretatalu seu și pre mam'a sea, și se va lipi de muierea sea și vor fi amendoi unu trupu. Efes. c. V. 22—31. Apoi Apostolulu încheie invetiatura sea către Efesenii dicendu: Deçi dară și voi unul fiesce carele asiă sa-si iubescă muierea sea, că și pre sine, iara muierea sa se téma de barbatu? Efes. c. V. 32.

Casatoritii în urmă convietuirei loru se fac parinti ai copiilor loru, pre cari ii iubescu și i socotescu că nisce daruri dela Ddieu. Insa Ddieu pentru aceste daruri sale sele, căci da celoru casatoriti copii și urmatori, impune loru că parintiloru datorită a-acea, că sa se ingrijescă pentru crescerea susținătoră și trupescă a copiilor loru, și spre acestu scopu să intrebunjiedie tōte putințiosele mijloace; parintii au dreptul de a îndrepta și a pedepsii pre copiii și neascultatori și rezvratori: ei suntu datori a se îngriji pentru traiul copiilorloru, și a le dă loru pilde bune prin purtarea loru propria în și afara de casa, căci dice inteleptul Solomonu: „Cuviosulu, carele trăiesc în nevinovatia, va lasă după sine copii norociști“ Pilde 20, 7. Iara Christosu vrendu sa arete urmările cele firesci ale faptelorloru bune și rele sau întrebătu pre cei ce lu impresoră pre elu dicendu: „Au dōra se culegu din spini struguri, său din scăi smochine? Totu pomulu bunu face pome bune, iara pomulu reu face pome rele.“ Mat. 19, 17—18. Aceste cuvinte ale Mantuitoru creștinii trebuie sa le aiba dinaintea o-chiloru, că fiindu parinti, sa se pōte astfelu, că sa se pōta dice

despre ei, că suntu că nisce pomi buni, cari facu pome bune. Astfel de stare buna voru avea casatoritii atunci, candu barbatul va iubă pre muierea sea că și pre sine și candu muierea se va pleca barbatului seu.

Dar durere lăca se întempe între casatoriti unele că acele fatalități, care provoacă între ei dusmania nedumerită, ură și cursa din partea unui asupra vieții altui, precum și rămperea creștintiei și a dragostei imprumutate și asiă o instranare neimpedată și racela de inima pâna la moarte. Acoste iviri nenorocose între creștinii casatoriti prevedindu Christosu, precum și sciindu elu aceea, că Evreii din impetrirea înimei loru dimisiună muierile loru pentru cause neinsemnate și se desfaceau de ele și iarasi se casatoriau cu altele, au pusu statuila la volnicile barbatiloru satia cu muierile loru prin acea pravila: „ori cine va lasă muierea sea fără numai din pricina curviei, și va luă altă precurvescă.“ Mat. 19, 9.— De unde se vede, că Christosu numai adulteriul în generalu fără vre-o termurire sau talmacire mai de aproape a acestui pecatu lăca caracterisat de cauza indestulătoare pentru barbatul de a se desface și desparti de muierea sea.

Eiindea insă în decurgerea temporu s'au vedutu decătra santii parinti necesitatea, pentru definirea tuturor acelor imprejurări, care se potu areta la adulterie, pentru aceea au și regulat feluritele soiuri ale impregurărilor matrimoniale și ale adulteriului; asiă santii Parinti au numit 1) unele casatorii cuvișoase, legiuite, binecuvantate și iertate, care și de către statul civil în togmă se recunoscu; și 2) altele le-au numit casatorii necuvișoase, nelegiuite, osandite și oprite, care și din partea statului civil se recunoscu în togmă. 3) au espusu pedecele impedecătoare și nimicitore, în urmă căroră se impedecă, dar nu se nimicesc casatoria; și 4) au desfiptu și cauzele de despartirea totală și parțială cu său fără pedepsa ulterioare. Cultură scientifică a barbatiloru bisericesci au produsu și cultură sciinție asupra trebei matrimoniiale asiă, incătu tōte impregurările matrimoniale suntu precise și regulate și aduse în sistemă, spre exemplu trăba logodnei valide și invalide; trăba daruirilor la și după logodna; trăba zestrej; trăba promulgărilor înainte de casatoria; trăba dispensatiilor dela gradurile de consangvinitate și afinitate; despre nună; despre nunta și purtarea șpătيلor la nună; despre casatorii necuvișoase, nelegiuite, osandite și oprite; și despre divorții și cauzele de impedecarea și de nimicirea casatorielor.

Din aceste deslușiri ale sciinției canonice se vede apriatu, că Apostolulu au avutu dreptu, candu au disu Efesenilor, ca casatoria este taina mare; statul civil primește și respectă producetele aceste ale sciinției canonice în privința tuturor impregurărilor ale trebei matrimoniiale, căci ele suntu elaborate spre binele comunu a nemului omenescu și spre susținerea ordinei bune, religiose și morale, care aducu statului civil cele mai mari folosé.

Presântiloru și Preacinstitoru frăți! noi ne-amu adunat că în calitate de foru superioru sa aducem otâriri în cauzele matrimoniiale, care la Consistoriele Eparchielor năstre din Aradu și Caransebeșiu că la forul dintâi s'au pertractat.

Si asiă amu ajunsu eu acum a espune pre scurtu și despre judecatoria bisericăsca de forul superioru cu privire la tractarea cauzelor matrimoniiale.

Dupa principiile canonice, ce se află în canonulu 15 alu Sinodului din Cartagenă, apelată se ieră dela judecatorii mai mici la cei mai înalți; judecatorii cei mai mici nu se potu simili vămati, căci dela judecată loru sa ia apelatia, de căea se face la judecatorii mai înalți și de căea ei nu se invinovatesc, ca erau fi judecatu din dusmania său patima, său după mita. Pe basea acestor principii, Consistoriul nostru apelatoriu, compus, din unu Presedinte, Metropolitul, din doi Episcopi sufragani ai Metropoliei și din doi Protosingeli, și din doi Protopopi și doi Parochi ai Eparchielor sufragane, este canonicu, și poate tractă validu cauzele divorțiale, ce s'au ventilatu de către părțile prigoniore, și s'au decisu de către Consistoriele eparchiale, că la forul dintâi competente, căci canonulu alu 9-lea alu Sinodului ecumenicu alu IV prezise: ca „forul dintâi de incusa este Episcopulu, s'au cu voi”

Episcopului alesii judecatori ; iara canonulu 97 cartagenu prescrie : „ca partile prigonitore , deca se invioesce Episcopulu , potu sa-si aléga judecatori spre prejudecarea controversiei loru , insa dela astfelui de judecatori alesi, nu se ierta apoi apelatia.“

Din cele premise despre judecat'a apelatoriale se vede si problem'a Consistoriului nostru apelatoriu, ca adeca noi avemu a certetá. 1 Observatus'au formele legale la incriminatiunea făcuta de cătra partea incusatóre, si datus'au prilegiu indestulatoriu pártei incusate spre defendare ? 2, avut'au partea incusatóre basa canónica, spre a incriminá pre partea incusata ? 3, functiunat'au Consistoriulu eparchialu in caus'a obvergente in intielesulu canónelor cu privire la tóte momentele esentiale ale casatoriei si vietuirei pártilor litigante ? si 4. pótese privi sentint'a forului dintán de temeinica si valida din punctu de vedere alu institutiunilor canoniche, ce suntu datatóre de mesura in obiectele divortiale ?

Revisiunea si supracensurarea acestoru momente ale unui procesu divortiale se arata rectificata atâtu din marimea tainei de casatoria, catu si din santieni'a legaturei matrimoniale , precum si din privire la urmările cele importante ale fetielor, ce au a se desface dela olalta cu deosebire atunci, candu inca si copii suntu, carii asiá dicendu se potu usioru primejdú din vin'a parintilor , carii ceru divortiare. De aceea si in sistem'a consistoriale din an. 1782. §. 18. Legiuiesce : ca procesele matrimoniale au a se asterne Apelatoriului, care de substratu au divortiulu si repasirea dela logodna; legislatorul acestui §su fára indoiéla au adusu acelu §su din privire la marimea si ponderositatea tainei de casatoria, si din acea privire momentósa, cá nu cum-va fetiele prigonitóre sa se primejduiesca din vin'a unui procesu pripitul si decisul numai de unu foru.

Deslucirile aceste despre tain'a casatoriei si despre judecatorii'a bisericésca fatia cu forulu nostru apelatorialu amu aflatu de lipsa ale premitie aici, cá sa documentezu eu cá presiedintele acestui foru apelatorialu, punctul meu de manecare in manuducerea objectelor matrimoniale, si totu odata sa dau si convictiunilor Présantielor si Précinstielor vóstre espressiune, si asiá incheiu cuventarea mea cu acea firma credintia, ca pâna candu ne vomu acomodá canónelor bisericesci in pertractarea si suprarevisiunea si prejudecarea causeloru matrimoniale, pâna atunci de siguru ne vomu bucurá si de binecuventarea cerésca si de unu renume bunu dela contemporanii nostri, ceea-ce sa sia, sa sia, Aminu.

Metechnie.

Sabiuu 22 Novembre.

Unde lipsescu notiunile acolo la tempulu seu se afla unu cuventu — dicu nemtii. La noi s'aru puté aplicá acést'a in dilele aceste din urma cu adausulu, ca nu numai cuvinte, cum suntu d. e. metechnele „Gazetei Tranniei“ din nr. 90, ci si misticismii , denuntiáre de denuntianti, batjocuririle prin foile de meseri'a acést'a suntu totu atâtea mijloce de cari se vedu a se folosi ómenii spre a combate. O coresp. din Brasiovu, carea nu are nimic'a cu confessionalismulu , carea se plange simplu, ca cutare directoru se mesteca in cerculu jurisdictiunei altui directoru , ca cel'a mesteca pre scolarii cestui'a in lucruri, cari dupa lege fára de scirea directorului cestuialtu si a párintiloru copiloru nu este iertatul sa-i mestece si eata metechne, eata intrigi si confesiuni unale si mai scie Ddieu câte si mai câte. In lucrulu meritoriu, in lucrulu care are sa decida acolo de o parte amenintári ilustrate cu citate din ministratiunea liturgiei latine, de alta parte cum amu disu batjocuri si din o parte ce o ai crede mai serioasa, o intrebare nedecidatorie, in urm'a cărei respunditorii dupa placulu intrebatoriului sa sia spalati seu trantiti prin tarnosél'a de venditori de principiu si de patria. Acést'a este maniera de a discutá cestiuni politice.

In adéveru ca in fati'a unor asemenea ómeni esti silitu a eschiamá cu vechiulu oratoru ca pâna candu totu asiá ? Tóte acestea suntu de unu tempu incoce depinse in „Gaz. Tr.“ cu scopu de a iritá spiritele si de a discreditá pre cei ce nu voru a se supune orbesce dictaturei, pre carea sa o ascultámu de ascultat, dara sa nu indrasnésca nimenea sa o intrebe ori sa afle ca de ce acést'a ? Intrebata ne infunda prin doctrine de prin alte state, despre paride si ca acolo nu se amesteca lucruri confessiunale in cele politice. Pre lângá tóta seriositatea cestiunei ne vinu asemenea espectoratiani tocmai ca discursulu lui Bursuflescu cu Ker'a Nastasi'a lui V. Aleandri : „Ah ! cumnate ! ai aflatu ce amu passtu ?

— Amu aflatu ; apoi ce se facemusoro . . . au muritu, Ddieu sa-lu ierte !

— Ba nu ; nu au muritu, da e despotcovitul !

— Cine e despotcovitul ? reposatulu ? — Ba ! calulu.

A fostu vorba in congressele naționale de confessiunaliáti ? a fostu in dietele trecute ? a signitu cine-va despre asiá ce-va in Belgradu asta véra ? A fostu acum de candu amu reluatu si noi cuventulu in cestiuni naționale ce-va despre confessiunaliáti afara de oservarea la purtarea unui directoru a unui gimnasiu nemtiescu de ritulu latinu , care directoru e român de nascere si de ritu grecescu seu latinu si se mesteca in afacerile unui gimnasiu ro-

manescu curat u de religiune crestina orientala ? Nu are dreptu cine-va a infruntá asemenea amestecu ?

Nu ve temeti de metechne ómeniloru. Ati avutu ocasiune a ne ceti cugetele nôstre date in publicu si pre fatia in afaceri cu- ratu naționale politice si deca aveți sa faceti vre-o obiectiune o faceti cu francheti'a si cu bunavoint'a aceea cu care amu pasit u noi in publicu.

Ce amu disu „noi“ si ce dicieti „voi“, cá sa vorbim dupa stilul Dului Fekete Negru ! Noi amu disu si dicem ca sa ne aperámu multu putinulu castigatu in diet'a din 1863/4. La 1865 nu amu vrutu ca pre acest'a sa-lu trantim in balta si apoi sa ne culcâmu pe tiermurii baltiei, ci amu fostu de parere sa se aperi acolo unde este foru deschisu pentru aperarea mentiunatei acu- tinni politice. Mai departe suntemu de parere ca aperarea acé- st'a sa se continue si inaintea acelui foru , carele este delegatu, pentrucá sa nu perdem sén sa rumpem firul processului in- cătu sa nu-lu mai putem reintorce la forulu celu mai competitivo in patri'a nôstra, unde sa se faca deliberatulu definitivu. Mutatarea unui procesu, din cause de oportunitate, la unu foru sub a cărui jurisdictiune nu se afla procedoriulu nu credem nici ca are putere a desvaliditá jurisdictiunea de mai nainte , nici de a desface pre procedatoriu cu totulu de jurisdictiunea sea de mai nainte.

Si acum ce dicieti „voi“ ?

Gazet'a in nr. 90 unde vorbesce despre acésta cestiune inca e de aceeasi parere, numai cătu prin unele forme vrea sa dea lu- crului alta fatia. Ea dice ca representantii romani din municipiile române sa tramita unu memorialu la diet'a din Pest'a, asemenea sa faca si cei ce voru fi dejá acolo. Din punctulu de vedere alu Gazetei, incătu putem noi conchide din multele ce s'a scrisu intr'ens'a mai nainte, acé- st'a e de prisosu. La ce sa se faca acésta insinuare dietei unguresci, dé- ca Tranni'a in urm'a rescriptului din 25 Dec. 1865 n'are nici o referin- tia de dreptu publicu cu Ungari'a ? Din punctulu ei devedere trebuie ignorata diplom'a leopoldina si tóte actele de dreptulu publicu dela incetarea dietei din 1863/4, care privesc pre Transilvan'a in referinta cu Ungari'a. Din punctulu ei de vedere trebuie ignorata diet'a din Pest'a si tóte dietele de dincolo de Lait'a cá atari. Ori ce voru face acele corpori legiuitorie, din punctulu ei de vedere, trebuie sa se privesca de lari fari, prin urmare si memorialulu aru si numai o scrisore de parada tramisa la Pest'a, la unu corp, a cărui competitia este fictiune si pentru care tramitere pote iara ni-aru trebusu o deputattu si plenipotintic, (ca sa nu compromitemu pre deputati, ci sa tramitemu unu omu independente cu elu). Gazet'a in- data ce se lasa de terenulu ei de mai nainte si fece cestiunea animata in nrulu ei 90, au parasit u principiile ei de mai nainte si au treeutu la pârlerile nôstre, care nu diferescu decât intru aceea, ca noi nu vremu sa ne aperámu de acasa, pe nevediute, ci vremu sa fimu acolo de fatia, nu cá ungureni , ci dupa cum ne chiama rescriptulu cá Transilvaneni.

Déca sta lucrulu asiá erá ore de lipsa a se face atâte seca- turi, câte s'a făcutu , cari sa ne compromita maturitatea nôstra politica ? Nu erá mai bine déca Gazet'a scriea articuli numai la obiectu si lasá personalitátilor pentruca sa ne fimu potutu intellege ? Multiumita lui Ddieu insa că nici cu incercările aceste nu s'a compromisua naționa, ci vre-o căti-va egoisti, si nu s'a vatematu valórea congreselor naționali.

Eveneminte politice.

Sabiuu 23 Novembre.

Diet'a din Viena si cea din Pest'a suntu astadi cele doué fo- carie ale monarchiei, cari atragu cu deosebire atențiunea publica. Incătu ne iertă spatiulu amu amintit u si noi de adresa dietei din Austria de josu. Desbaterile ce s'a desvoltat u asupr'a acelei a- drese suntu grave, discursurile singuraticilor oratori suntu splendi- de inşa asupr'a nôstra ele mai ca facu numai impressiunea cuventârilor celor din reichsratulu dela 1864. Noi cari nu ne prea place a ne cufundá in politici pré inalte ne intorcemu asiá dura la obicei- iulu nostru de a referi numai fapte, si cu privintia la desbaterile pomenite mai susu, aratámu publicului nostru, ca o parte din dia- ristic'a nemtiecsa vienesa inaltia pâna in ceriu nmmele mai multor oratori, cari a vorbitu atâtu de „frumosu“ si „retoricesce“. Deputatulu Dr. Bauer in admonitionile sele indreptate asupr'a mini- steriului au mersu pâna acolo incătu au respicatu cuvintele cari nu au lipsa de comentariu : „Noi nu vomu, cá dinasti'a carea incepù cu Rudolfu de Habsburg sa incete cu Rudolfu copilulu“. Totu acea dia- ristica dice ca cetindu cine-va cuventârile pline de efectu va vedé, ca nemtii in Austria au inceputu a cugetá. — Déca au inceputu nemtii a cugetá numai acum cătra finea anului 1866, apoi nu avem nici unu cuventu, care sa-lu intrebuintâmu pentru de a esprime isprava ce voru ei sa o faca.

Diet'a Ungariei dupa scirile telegrafice inşa se occupa de o adresa. Pâna la alta ocasiune supunem ceteriloru propunerea lui Deák in integritatea ei :

Propunerea lui Deák suna : sarcin'a apasatore , causata prin suspenderea nelegale a constituunei nôstre, nu s'au de-

laturat inca nici prin prea inaltulu rescriptu. In adresele noastre, cari le-amu asternutu Maj. Sele despre continuitatea de dreptu, nu amu stârjutu numai la aceea, că sa se recunoscă drepturile noastre constituționale, ci ne-amu rugatu și amu stârjutu cu deosebire pentru aceea, că numai decâtă sa se restituie și sa se execuzeze constituția noastră și legile noastre în deplină loru valoare, și că în modulu acestă sa pasăsca continuitatea de dreptu și în saptă și aieva in vietă. Numai impregurarea acăstă singura aru fi în stare, a dă prin realizare vieti a recunoșcerii principale a drepturilor noastre, promisiunei și sperantelor, a risipă grijile noastre și a impacă natiunea. Însa in prea inaltulu rescriptu regescu nu se află acăstă. De oarecă insa dorintele noastre cele drepte inca nici acum nu s'au realizat, asiā facu propunerea:

Că sa ne adresăm intr'o adresa nouă către Maj. Sea, în carea adresa pre basea adreselor dinainte și cu provocare la argumentele cele drepte, desfășurate în acele cu precisiune, să ne rugămu și sa stăruim pentru restituirea cătu mai curenă a constituției noastre; să ne rugămu și sa stăruim pentru continuitatea de dreptu deplină și faptică; să ne rugămu și sa stăruim pentru tot, pentru căte ni-amu rugatu și amu stârjutu in adresele noastre de mai nainte. Prea inaltulu rescriptu regescu amintesce și projectul, carele s'au elaborat de 15 uembrii, cu privire la relațiunile, ce se nascu din interesul comunu, și face la operatulu acestă unele observațiuni.

De oarecă cas'a (diet'a) nu pote intră in consultarea acestor observațiuni, eu afu de bine, a esprime in adres'a noastră: Diet'a au alesu dejă in 1 Martiu a. c. din mijlocul seu o comisiune, statătoare din 67 membrii, spre scopul acel'a, că sa elaboreze unu projectu despre determinarea și despre modulu pertragătarei relațiunilor acel'or, cari atingu in genere Ungaria și celelalte tieri, ce stau sub imperiul monarchului comunu.

Comisiunea nu au adus inca propunerea sea, cas'a ablegatoru va luă dara in considerație observațiunile, cari se află in rescriptulu regescu, pre lângă pertractarea propunerei comisiunii amintite. Dreptu aceea afu de lipsa, că decisiunile a casei declarata și in adresele de pâna acum, in urmă cărei au insarcinat a comisiunea statătoare din 67 membrii cu elaborarea unui projectu, să se realizeze in intrăgă eivalore. Pentru aceea comisiunea acăstă sa continue cătu mai curenă activitatea sea intreruptă prin amanarea dietei.

Celealte diete au mai puțina însemnatate pâna acum. „Zukunft“ ne spune in nrulu dela 28 Nov. n. despre sciri nelinișcătore din Spania și România, cari sciri aru fi sositu la ministeriul de externe austriacu. Cele d'antăi sciri, se dice acolo, privescu pre Spania, cele din urma pre Austriei.

Croatii au serbatu acum de curenă o serbatore natiunala in memorie eroului Zrinyi, la care a participat slavi și din alte parti ale monarhiei. Dupa corespondintie la Zkft serbatore a fostu impunătore.

Revista diuaristica.

In „Presse“ diu 28 Novembre ceteriu cu privirea la situația internă a monarhiei urmatorele:

Unu corespondinte oficiosu de aici alu mai multoru diuarie externe crede a fi bine informatu, de căa anuntia, ca cestiunea-convocării unei reprezentantiuni centrale pentru regatele și tierile de dincōce de Lait'a, carea dealtmintrea este deslegata din fundamente inca in diplom'a din Octobre, tocmai acum'a se aduce in cabinetu spre determinatiunea ei finală, și ca tempulu celu mai nou va vedea publicandu-se decisiunile respective. Prelângă acăstă insa afu de lipsa a intonă inca cu deosebire, ca nu mai e nici unu momentu la indoiel'a aceea, ca, in consonantia cu aprobarcea otărta a patentei din Septemb're, responsulu decidiatoriu, carele are sa urmedie dupa finirea negotiațiunilor de complanare către Ungaria, nu va urmă nici decum mai inainte de ce voru fi asculitate reprezentantiunile tierilor dincōce de Lait'a. — Noi nu ne putemu astă deocamdata inca in incurcatur'a acăstă de „reprezentantiunile tieriei și reprezentantiunea centrală“, și vomu acceptă alte descoperiri. Ni se pare insa unu lucru cu indoiela, ca regimulu se va ivi dejă de acum cu proiectele sele privitor la reprezentantiunea centrale" a tierilor cisalitane, deoarece pentru elu și in casulu acestă depinde totu dela rezultatulu negotiațiunilor din Pest'a. — Déca este adeverata scirea unei foi, ca Deák aru fi declarat, ca comisiunea de 67 sa primăsca elaboratulu celoru cinci spre-dicee cu privirea la afacerile comune nestrامتatua, era plenumulu (complessulu adunătorei) sa nu se invioșea la obiectulu acestă, pâna nu va fi restituita constituția, atunci aru putea fi pusu regimulu la proba, cum este de constantă perseverantă lui și pâna unde este aplecatu a merge in concessiunile sele. — Lucru zadarnicu este déca chiaru și foile franceze le recomenda magiarilor sa fia deschisă și déca dice d. e. „La Patrie“: Déca magarii suntu intelepti și nu suntu sedusi neincetatu de

acea casuistica capriciosa, carea este una morbu alu aristocratiei invecite, atunci ei voru intinde manile spre impacare și si-vorū aduce aminte, că ras'a magiara reprezenta numai 5 milioane de suflete fată cu 20 (mai acurat 30) milioane de nemți, slavi și români, pre cari dinastia Austriei, voindu a remană credincioasa chiamării sele, trebuie sa-i multiameșca deodata cu magiarii.

De sub Pétra Craiului.

21 Novembre.

Dle Redactoru! Suntu siguru, ca nici prin cugetu nu-ti trece, a respunde la corespondint'a din „Gaz. Trans.“ nr. 91, datata din Blasius 22 Nov. a. c. și subsemnata cu B., *) parte fiindu că assertiunile repetite in acea coresp. apriori suntu din destulu combatate in nrii trecuti ai „Tel. Rom.“, parte fiindca nu-ti va fi standu spre dispusețiune acela-si calibru finu, in care-si imbracă Dlu B. delicatețile sele. — Eu luandu pén'a amâna, voiu numai se descriu impressiunea, ce susunuit'a corespondintia a făcutu asupra noastră, iara nici decum nu voiu acum să me mesura cu Dlu B. ferescă Ddieu! Córnele de boi și de biboli și urechile cele lungi ale acelei corespondintie amenintia de departe. Si cine aru cuteză oare a se mesură cu Dlu B., candu densulu vine la lupta insotită de atâtea animale impungătore și reu neravite dupacum suntu caii, bibolii și taurii Dsele?

Tare me temu, Dle Redactoru, ca canda ai declarat in Tel. Rom. ca vei radică in caus'a cestiunata ori și canda manusia, nu te-ai gandit nici decum la unu contrariu, că Dlu B., de oarece e de prevedintu, ca unu omu, carele se află in o societate asiă incornurata, trebuie sa fia tare impungătoru și apoi unde aru fiegalitatea de arme?

Multu ni-amu gandit, ca cine sa fia acestu Dlu B., inzerstrăsu cu atâtea cunoștințe „dubitocesci“ — ad: despre dobitoce? — Ore sa nu fia acelasi B., care posedă unu Dr. inaintea numelui și care fu scarmanat și p. in G. Tr. pentru numerosele programe politice?

In casulu afirmativu eră de acceptat, ca dupa ce a debutat siefulu, sa-si cerce și invetiacele norocelu, se intielege in felului seu; totu in acestu casu se poate explica și for'a Dsele incontr'a „Telegr. Rom.“

Bietulu B. inchisul in trei paretii cei posomoriti ai chiliei, se va fi necagit multu ca nu poate ferici natiunea prin ideile sale animalice, ya fi visat multe despre denuntiari, conducere nesincera, și alta conducere mai buna a natiunei s. c. l.

Dlu B. care are atâtă inclinație către animale singuru va fi observat, ca, intre alte animale, canele, cu cătu este înțintu mai multu tempu in lantul, cu atâtă devine mai „furibundu“. (Sa ierti, Dle redactoru, ca amu sporit u menageria Dlui B. cu unu cane, dar vedi Dlu de Dlu B. et Comp. fără câne bunu nu te poti apropiá nici decum).

Abia esti dlu B. dintre paretii chiliei, și incepă a regala din a buntanti'a sea cu totu felul de complimente, ce-i stau spre dispusețiune, pâna și cu „urechi lungi“. Dlu B. ne invata in coresp. sea, de ce sa infuriaza caii, taurii, bibolii și omenei morboși, oare densulu de ce s'au infuriatasi reu?

Către finea cor., cu unu felu de „quos ego...“ spune Dlu B. ca inteligint'a româna de clerici și mireni, a ajunsu la acelu stadiu, că sa poate conduce natiunea și fără ajutoriul celoru mai mari in biserică și in civilii.

Amu vré numai sa scim, de căa și Dlu B. se tine de inteligintia? De oarecă Dlu B. prin corespondintia sea dovedește ca a fi Dr. chiaru a sci și scrie unu articulu de jurnale nu garantăza inca de cultura și inteligintia.

Dar mai alesu amu vré sa scim, de căa și dlu B. face parte din acea inteligintia româna, care sa conduca natiunea? — Acăstă nu din alta cauză, ci numai, pentru că sa scim sa felicităm pre natiune pentru noulu seu condicatoriu.

Dupa multe inpuseturi și lovitură Dlu B. in fine dechiară că nici va aruncă manusia nici o va redică pre cea aruncata de „Tel. Rom.“ și acăstă o credem din deplinu, de oarecă Dlu B. dupa societatea cu care s'a presentat inaintea publicului, n'are necesitate de manus, densulu se multiameșce a impunge și lovi in felului seu și fără manusia.

Dupa cum vedi Dle redactoru impresiunea mențiunatei corespondintie asupra noastră este de o natură umoristică, cu totă aceea acea corespondintia și alte de calibrul aceleia suntu o trista dovedă despre calimitățile, ce se potu nasce din nisuntia carpacilor de a se face maestri in politica.

*) Nu merita, pentru ca unde fantasie n'are de regulatoru unu ratuamentu sanatosu; unde simtieminte nu suntu in stare a nobilă cugetele și ale dă poleitură unei espressioni in adeveru intelectuale și unde din cauzele de mai susu se producă nisice monstruosități că cele ce au facutu impressiunea ce o comunicăti cu publiculu: nu mai încapă discuțione. De alta parte dupa esperiint'a cătă o avem nu va întârziă Dlu B. a revoca cele dise de densulu, nu numai in cor. sea de acum, ci și totă căte le-au disu dela ad. gen. a Asoc. de astă veră începe, de cându se datează alu doilea tomu alu ideilor sele politice; numai sa-i se dea ocazie.

Ceea ce se atinge de furi a ce se imputa „Tel. Rom.“ apoi noi, cari cetim atâtu Gaz. Trans. cătu si Tel. Rom. avemu numai o convingere si suntemu siguri ca ori care altu judecatoriu ne-partialu va fi cu noi de parere, ca ad. Gaz. Trans. si corespondintie ei suntu că si cei ce suferă de galbinare.

O dorintia avemu, pentru care ne rugămu la Ddieu in tōta diu'a adeca sa ne ferescă de ciumă, colera, potopu, focu, fōmete si de conducerea natiunala prin dlu B. si asechii.

Mi incheiu aceste renduui cu proverbiu germanu „Auf einen groben Klotz gehört ein grober Keil“ seu pe rom. „Precum e sf. asiā si temā'a.“ N.

Principatele române unite.

Cuventulu de tronu.

Dominilor Senatori ! Dominilor Deputati !

Suntu fericita a me astă in mijlocul representatiunei natiunale. Poporul român ne-a incredintiatu regenerarea lui ; dela implinirea misiunei nōstre cu credintia si cu devotamentu depinde sōrtea Patriei. Guvernul si corpori legiuitoré, sa ne redicămu la inaltimea datoriei nōstre, si sa ne facem demni de maretia menire ce provedintia ne pastréza.

Astadi statul român, constituitu pe base stabile, pote privi cu incredere viitorulu seu asicuratu in contr'a fluctiunilor politice din afara. Români ! fiti mandri si gelosi de acestu viitoriu care de acum inainte este in mānile vōstre. Incredintiatu simtiemintelor, cugetărilor si faptelor vōstre patriotice, elu pote deveni astă de mare si de stralucit, pre cătu vomu voi si vomu sci cu totii sa-lu facem. Incătu me privesce, credinciosu traditiunilor stramosilor mei, i-mi voiu pune tōte puterile pentru a-mi implini cu demnitate missiunea. Nimic'a nu me va pute abate din acăsta cale, si pestredu credintia neclatita, ca Ddieu i-mi va ajută si va incoronă cu succese silintiele mele. Nici odata māna provedintiei nu s'a aretat mai vederatu in destinele omenesci, ca in totu cursul grezelor impregiurări prin care amu trecutu in tempu de 9 luni. Constitutiunea ce avemu este lucrarea a insasi natiunei. Ea trebuie mantinuta sacra si neviolabila.

Recunoscerea mea si a dinastiei mele de inalt'a Pōrtă si de puterile gărante, s'a suiu la marimea unui evenimentu politicu, si a fostu considerata de cătra tōte cabinetele europene ca o garanția de pace si de sicurantia pentru viitoriu.

Multamita inteligiintei prudenti si energicei stāruintie, ce populu român a desvoltat uela 11 Februarie si pāna astă, nou'a stare politica a Romaniei s'a recunoscutu, fāra a se gem cātusi de putin vre-unul din drepturile tierii. A fostu indestulu sa preschimb procedări de politetia cu inalt'a Pōrtă si sa declaru Majestatiei Sele Sultanului ca dorintia mea ferma e de a se respecta Suzeranitatea sea pre basea vechilor nōstre tratate cu imperiul otomanu. Români cari au simtirea adeveratului patriotismu, si cari dorescu că natiunea loru, jună si vigurōsa, sa se radice la rangul ce i se cuvine intre celelalte natiuni, au salutat cu bucuria caletori'a mea la Constantinopole, in care ei au vedintu confirmarea dorintielor si sperantelor loru.

Fericit'a solutiune ce au dobenditu dificultătile esteriore, a asicuratu intr'unu modu definitivu deplin'a nōstra autonomia si drepturile nōstre. Amicii si concursulu inaltei Porti si ale Puterilor garante, ne asicura pacea si deplin'a libertate, necesarie pentru a ne ocupă de organisationea interiōra a tierii nōstre. Ve potu incredintia de simtiemintele de sympathia si de interesu ale inaltelor puteri pentru romāni. Mai multu decătu ori si candu ne putem rediemă, in ocasiunile dificile ce vomu mai avea a strabate, pe sprijinul loru, care nu ne va lipsi, pe cătu tempu ne vomu tīne cu intielepciune in cerculu drepturilor si alu aspiratiunilor nōstre celor legitime.

Temeliele suntu asiediate cu tāria, ne remane acum sa redicămu edificiulu ce amu inceputu cu atāta vigore si succesu. La lucru Români la lucru cu probitate si cu zelu ! Utati cele lupte si rivalităti, care pentru satisfacerea intereselor personale, potu compromite securitatea tierii intregi. Adunati-ve cu incredere impregiurulu meu, si nu aveti alta cugetare decătu aceea, de a sterpi prejudiciele si relele obiceiuri. Veniti sa punem in aplicare principiile salutarie de probitate, de moralitate, de munca si de economie, cari ducu natiunile la civilisatiune, la bogatie si la tārie.

Guvernul meu in credintia sea ca conditiunea principală de stabilitate si de progresu este respectulu Constitutiunei si stricta executare a legilor, cere concursulu activu alu tuturoru cetătienilor pentru a sterpi viciurile, alătu de adencu inredacinate in administratiune si in justitie. Numai cu acestu pretiu vomu pote redică prestigiul autoritatiei, vomu introduce sincer'a si leal'a respectare a institutiunilor, a libertătiei, bine intielese, a legalitătiei si a drepturilor tuturor.

Secet'a care a bantuitu tier'a si a amenintat'o de fōmete, si epidem'a colerei, dōue biciuri grodiate, au venit u sa lovescă tie'ră nōstra si au adusu in sinulu familieelor desolutiunea, descuragiarea si ingrigirea. Rocomandu la solicitudinea Domnieloru-Vōstre mesurile ce s'aru puté luă pentru a preveni prn viitoriu a-

menea calamităti. Sperāmu in generositatea publica, care in anul trecutu a datu cele mai necontestabile dovezi de caritate crestina.

Principiulu de capefenie, care redică unu statu că si pre unu individu, este padia indatoririlor contractate. Guvernul meu s'a aflatu din cea dintăia di in satia cu contracte inchiate de guvernul trecutu, contracte impovaratore. Elu si-a datu tōta silintia pentru a ve propune modificatiuni, cari sa le faca mai putinu onorōse pentru Statu. Natiunile trebuie sa respecte, pre cătu se pote, contractele sele, cāci numai astfelii ele si potu intemeia creditul si trage spre densele capitalurile, necesitate vitala, pentru desvoltarea bogatiei natiunale.

Cu o crisa financiara că aceea prin care s'a marit u si mai multu prin rē'a recolta din cei din urma doi ani, cu o datorie flotanta grozava, cu unu bugetu ce nu era cu putintia a se ecilibră ; discreditul ajunsese la culme. Bunurile de tesauru venite la scadentia si mandatele se scontau cu o perdere de 30 la sută ; nu puteam face fatia nici macar la cele mai indispensabile necesitati de brana a soldatilor si de salariu alu impiegatilor. Aceste impregiurări au impusu guvernului meu imperios'a necesitate, de a ave recursu la unu imprumutu cu conditiuni grele, déra indispensabile, alu căruj resultatul a fostu, de a radică creditul public si de a pune in circulatiune numerariul necesariu transacțiunilor agricole si comerciale.

In tōte ramurile administratiunei, ministrii mei au incercat a aduce, prin reducioni insemnate, economii, care se faca cătu mai putinu simtitore lips'a de mijloce, si budgetulu anului viitoriu va fi ecilibrat, fāra de a impedea servitiulu administratiunei.

S'a facutu Romaniei la Espositiunea universala o positiune avantagiosa in tōte privirile. Acăsta participatiune, fiindu de natura a face cunoscute productele tierii, va asură terguri noue industriei nōstre agricole. Cu tōta strimitore finanziaria si cheltuielile, ce trage dupa sine acăsta participatiune, amu credintu, ca trebuie sa ne impunem este sacrificiu si sa facem totu ce va fi cu putintia; că sa figurāmu cu demnitate la acăsta lupta a muncii si a civilisatiunei.

Sabu ne facem ilusiuni ! Avemu sa lucrāmu forte multu, că sa ajungem a pune lucrările pe adeverat'a cale de progresu. Amu firma credintia, ca, uitandu cu deseveresfre animositatile si patimile personale, deliberatiunile Domnieloru vōstre se voru aperă de discusioni infructuoșe si voru fi bogate in rezultate folositorei patriei nōstre. Cătun pentru mine, ma veti găsi totudinu a nestrāmatu pre calea datoriei. Voiu imprimi cu mandrie misiunea ce mi s'a incredintiatu, pentru a ajunge la marirea si desvoltarea patriei mele. Voiu lovi cu justitie, insa fāra crutiare, reulu pretutindeni, si veti găsi in guvernul meu unu concursu asicuratu in decisiunile ce va veti luă pentru binele adeveratului tierii. Lasandu de o parte ori ce ambitiune, sa nu avemu alta vointia, decătu pre aceea de a lucrā neintreruptu la progresul si la desvoltarea Romaniei. Sessiunea ordinaria a Corpurilor legiuitoré pentru anul 1866 spre 1867 este deschisa.

CAROLU.

Ioann Ghic'a. I. Cantacuzinu. N. Haralambu. P. Mavroghenii. D. Sturz'a. I. Stratu.

Varietati.

** Din Vien'a primi „l'Avenir“ urmatorulu telegramu de sensatiune : „Baronul de Beust ofera dimisiunea sea, déca nu s'aru modifica ministeriulu in unulu liberalu. Este probabilu ca Domnulu de Schmerling si Principele Auersberg voru substitui pre conti Belcredi si Majláth.“ — Prin urmare Principele Auersberg aru urmā in locul Dui de Majláth. Reclamele pentru Dui. Beust intr'adeveru aru trebut compuse cu mai multa prudintia.

Nr. 45—3

Concursu.

Pentru intregirea statiunei vacante de invetiatoriu din comunitatea gr. res. Cliciova, ce este ingremiata inclitolui Comitatul Carasius si Protopresiteratului gr. or. român alu Fagetului se scrie prin acăsta Concursu.

Cu acăsta statiune suntu impreunate urmatorele emolumente anuale :

a) in bani gata : lēfa anuale de 126 fl. v. a.
b) in naturale : 20 metie de grāu, 20 metie de cuciuruze, 100 ponti de sare, 100 ponti de clisa, 15 ponti de lumini, 10 orgi de lemne, 2 lantia de livada, $\frac{1}{2}$ lantiu de grădina pentru legumi si cortelu liberu.

Doritorii de a ocupă acestu postu de invetiatoriu voru ave a indiestră petitiunile loru concursuale, timbrate dupa cuvintia, cu estrasulu de botezu, cu atestatele despre absolvirea cu sporu bunu a cursului pedagogicu in institutulu preparandialu din Aradu, apoi despre servitiulu de pāna acum si purtarea lui morale si politica si astfelii indiestrate le voru substerne Ven. Consistoriu dreptumaritoru alu diecesei Caransebesiului pāna la 20 Decembre c. v. a. c. Caransebesiu in 5 Noemvre 1866.

Consistoriulu diecesei Caransebesiului.